

III

(Přípravné akty)

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

STANOVISKO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 7. ledna 2013

k návrhu nařízení Rady, kterým se zavádí systém finanční pomoci členským státům, jejichž měnou není euro**(CON/2013/2)**

(2013/C 96/03)

Úvod a právní základ

Evropská centrální banka (ECB) obdržela dne 19. července 2012 žádost Rady Evropské unie o stanovisko k návrhu nařízení Rady, kterým se zavádí systém finanční pomoci členským státům, jejichž měnou není euro ⁽¹⁾ (dále jen „navrhované nařízení“).

Pravomoc ECB zaujmout stanovisko je založena na čl. 127 odst. 4 a na čl. 282 odst. 5 Smlouvy o fungování Evropské unie, neboť navrhované nařízení obsahuje ustanovení, která spadají do oblasti působnosti ECB. ECB zejména spravuje pomoc poskytovanou členským státům, jejichž měnou není euro (dále jen „členské státy mimo eurozónu“), na základě současného systému, založeného nařízením (ES) č. 332/2002 ⁽²⁾, a podle navrhovaného nařízení by její úlohou mělo být hodnocení, sledování a správa finanční pomoci. V souladu s článkem 17.5 první větou jednacího řádu Evropské centrální banky přijala toto stanovisko Rada guvernérů.

1. Obecné připomínky

Navrhované nařízení má nahradit nařízení (ES) č. 332/2002 s cílem zřídit systém střednědobé finanční pomoci pro členské státy mimo eurozónu, jehož podmínky by byly pružnější, a zajistit rovné podmínky mezi členskými státy eurozóny a členskými státy mimo eurozónu v širším rozsahu, a to v reakci na současnou finanční krizi. Navrhované nařízení zavádí nástroje a postupy obdobné těm, které byly vytvořeny pro účely poskytování finanční pomoci členským státům, jejichž měnou je euro (dále jen „členské státy eurozóny“). Zatímco nařízení (ES) č. 332/2002 (po jeho poslední změně) výslovně upravuje pouze střednědobou finanční pomoc ve formě úvěrů členským státům mimo eurozónu podmíněnou přijetím ozdravného programu, budou na základě navrhovaného nařízení k dispozici dva další finanční nástroje: předběžná podmíněná úvěrová linka a úvěrová linka za zpřísněných podmínek. Předběžná podmíněná úvěrová linka a úvěrová linka za zpřísněných podmínek jsou nástroji, jež lze použít i při poskytování pomoci členským státům eurozóny. Maximální výše střednědobé finanční pomoci, která může být poskytnuta na základě navrhovaného nařízení, zůstává stejná jako dle nařízení (ES) č. 332/2002, tj. 50 miliard EUR.

ECB vychází z toho, že do té doby, než bude zrušeno nařízení (EU) č. 407/2010 o zavedení evropského mechanismu finanční stabilizace ⁽³⁾, může být unijní finanční pomoc členským státům mimo eurozónu

⁽¹⁾ COM(2012) 336 final.

⁽²⁾ Nařízení (ES) č. 332/2002 ze dne 18. února 2002, kterým se zavádí systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států (Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 407/2010 ze dne 11. května 2010 o zavedení evropského mechanismu finanční stabilizace (Úř. věst. L 118, 12.5.2010, s. 1).

poskytována na základě nařízení (EU) č. 407/2010 nebo na základě navrhovaného nařízení. ECB proto vítá snahu vytvořit co nejvíce totožné nástroje přístupné jak členským státům eurozóny, tak členským státům mimo eurozónu, jakož i snahu sladit postupy pro poskytování takové pomoci. S přihlédnutím k tomu, že po vstupu Smlouvy o Evropském mechanismu stability v platnost přestane evropský mechanismus finanční stabilizace (EFSM) ⁽¹⁾ existovat, by bylo vhodné vyjasnit, zda by se pomoc poskytnutá členskému státu mimo eurozónu podle nařízení (EU) č. 407/2010 po zániku EFSM řídila navrhovaným nařízením.

2. Konkrétní připomínky

- 2.1 ECB si všímá, že se zavádějí úvěrové linky umožňující poskytnutí pomoci členským státům mimo eurozónu, jejichž hospodářská a finanční situace je v zásadě zdravá. ⁽²⁾ ECB považuje poskytování úvěrových linek za slučitelné s článkem 143 Smlouvy, jenž počítá s možností Unie zasáhnout nejen v případě, kdy členskému státu mimo eurozónu nastanou obtíže s jeho platební bilancí, ale i tehdy, kdy mu tyto obtíže „vázně hrozí“ a mohou-li tyto obtíže zejména ohrozit fungování vnitřního trhu. Současně považuje ECB za velmi důležité, aby kritéria způsobilosti podléhala při hodnocení přístupu k úvěrovým linkám striktnímu výkladu a aby byla neustále přísně dodržována. Je skutečně zcela zásadní zabránit morálnímu hazardu ze strany příjemců těchto úvěrových linek. Stejně jako v případě členských států eurozóny to bude vyžadovat zvláštní úsilí všech dotčených stran.
- 2.2 S ohledem na úlohu ECB a Eurosystemu obsahuje navrhované nařízení podobná ustanovení týkající se správy finanční pomoci, tj. ustanovení o otevírání účtů u národních centrálních bank příslušných členských států a jejich používání a o otevírání účtů příslušnou národní centrální bankou u ECB a jejich používání. V této souvislosti ECB vychází z toho, že dle navrhovaného nařízení by působila jako fiskální agent v souladu s článkem 21.2 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a že v souladu se zákazem měnového financování stanoveným v článku 123 Smlouvy by se neočekávalo žádné financování ze strany Evropského systému centrálních bank. Z toho důvodu ECB zdůrazňuje, že účty u národních centrálních bank a u ECB, jež mají být pro správu této finanční pomoci používány, nebude možné přečerpat. ⁽³⁾
- 2.3 Kromě správy úvěrů a úvěrových linek počítá navrhované nařízení s širší účastí ECB v případech poskytování finanční pomoci Evropské unie členským státům mimo eurozónu, než jak tomu je v současné době podle nařízení (ES) č. 332/2002. Ačkoli podle nařízení (ES) č. 332/2002 je úloha ECB omezena na správu úvěru, ECB se účastní jako pozorovatel misí do členských států mimo eurozónu, které na základě uvedeného nařízení dostávají finanční pomoc. Navrhované nařízení zohledňuje tuto skutečnost a navrhuje mimo jiné, že ECB může spolupracovat s Komisí, pokud jde o posouzení udržitelnosti veřejného dluhu a stávajících či potenciálních finančních potřeb, přípravu makroekonomických ozdravných programů, sledování jejich pokroku prostřednictvím pravidelných misí a zvýšený dohled v případech, kdy je poskytnuta úvěrová linka za zpřísněných podmínek nebo čerpána předběžná podmíněná úvěrová linka. Ve většině případů se rovněž vyžaduje zapojení Mezinárodního měnového fondu (MMF). Dle nařízení (ES) č. 332/2002 byly činnosti související se střednědobou finanční pomocí pro účely platební bilance svěřeny pouze Komisi. Zdá se, že úloha ECB a MMF dle navrhovaného nařízení do značné míry odráží existující systém pro členské státy eurozóny podle EFSM, Evropského nástroje finanční stability (EFSF) a Evropského mechanismu stability (ESM). Vzhledem k tomu, že ECB není měnovým orgánem členských států mimo eurozónu, chtěla by ECB rozlišit svoje zapojení, pokud jde o členské státy eurozóny a členské státy mimo eurozónu, a poznamenává, že její úloha při navrhované spolupráci s Komisí bude muset být organizována v mezích jejího mandátu a s ohledem na její nezávislost.

⁽¹⁾ Viz závěry Evropské Rady z 16. a 17. prosince 2010; http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/118578.pdf

⁽²⁾ Článek 4 navrhovaného nařízení.

⁽³⁾ Viz druhý pododstavec odstavce 1 stanoviska Evropské centrální banky CON/2009/37 ze dne 20. dubna 2009 k návrhu nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 332/2002, kterým se zavádí systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států (Úř. věst. C 106, 8.5.2009, s. 1).

2.4 ECB poznamenává, že při hodnocení plnění konvergenčních kritérií uvedených v článku 140 Smlouvy a podrobně vymezených v protokolu připojeném ke Smlouvě bude i nadále brát v úvahu důsledky mezinárodní podpory platební bilance a likvidity pro hodnocení stability směnných kurzů, a to zejména u měn, které se účastní mechanismu směnných kurzů II (ERM II). Tak tomu bude i do budoucna, a tudíž i ve vztahu k jakékoli pomoci poskytnuté podle navrhovaného nařízení.

2.5 ECB poznamenává, že navrhované nařízení nemůže mít dopad na fungování ERM II ve třetí etapě hospodářské a měnové unie, jež se bude i nadále řídit stávajícím právním rámcem. ⁽¹⁾

Konkrétní pozměňovací návrhy k těm ustanovením navrhovaného nařízení, která ECB doporučuje změnit, jsou spolu s příslušným odůvodněním uvedeny v příloze.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 7. ledna 2013.

Prezident ECB

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Dohoda ze dne 16. března 2006 mezi Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami členských států mimo eurozónu o provozních postupech mechanismu směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie (Úř. věst. C 73, 25.3.2006, s. 21).

PŘÍLOHA

Pozměňovací návrhy

Text navrhovaný Radou	Změny navrhované ECB (1)
Změna č. 1 Čl. 3 odst. 2, 3, 7 a 8 a čl. 5 odst. 2	
<p>„Článek 3</p> <p>2. Komise ve spolupráci s Evropskou centrální bankou a pokud možno s Mezinárodním měnovým fondem posoudí udržitelnost veřejného dluhu a stávající a potenciální finanční potřeby dotčeného členského státu a předá toto posouzení Hospodářskému a finančnímu výboru.</p> <p>3. Dotčený členský stát po dohodě s Komisí a ve spolupráci s Evropskou centrální bankou a pokud možno Mezinárodním měnovým fondem připraví návrh makroekonomického ozdravného programu, který obsahuje požadavky v oblasti politik a má znovu nastolit udržitelný stav platební bilance a obnovit úplnou finanční soběstačnost dotčeného státu na finančních trzích. Návrh makroekonomického ozdravného programu náležitě zohledňuje doporučení určená dotčenému členskému státu podle článků 121, 126 a 148 Smlouvy, jakož i kroky tohoto státu za účelem dodržování uvedených doporučení, a zaměří se na rozšíření, posílení a prohloubení požadovaných opatření politik.</p> <p>[...]</p> <p>7. Komise ve spolupráci s Evropskou centrální bankou a případně Mezinárodním měnovým fondem prostřednictvím pravidelných kontrolních misí sleduje pokrok při provádění makroekonomického ozdravného programu. Čtvrtletně o tom informuje Hospodářský a finanční výbor. Dotčený členský stát s Komisí a Evropskou centrální bankou plně spolupracuje. Zejména Komisi a Evropské centrální bance poskytuje veškeré informace, které Komise a Evropská centrální banka považují za nezbytné ke sledování programu. Dotčený členský stát má rovněž povinnosti stanovené v čl. 6 odst. 2.</p> <p>8. Komise – ve spolupráci s Evropskou centrální bankou a pokud možno Mezinárodním měnovým fondem – společně s dotčeným členským státem přezkoumá změny, které může být v makroekonomickém ozdravném programu dotčeného státu nutné provést. Na základě doporučení Komise Rada kvalifikovanou většinou schválí každou změnu, která má být v uvedeném programu provedena.</p>	<p>„Článek 3</p> <p>2. Komise ve spolupráci s Evropskou centrální bankou a pokud možno ve vhodných případech s Mezinárodním měnovým fondem posoudí udržitelnost veřejného dluhu a stávající a potenciální finanční potřeby dotčeného členského státu a předá toto posouzení Hospodářskému a finančnímu výboru.</p> <p>3. Dotčený členský stát po dohodě s Komisí a ve spolupráci s Evropskou centrální bankou a pokud možno s přihlédnutím ke stanovisku Evropské centrální banky, rozhodne-li se ECB poskytnout poradenství, a ve vhodných případech ve spolupráci s pokud možno Mezinárodním měnovým fondem připraví návrh makroekonomického ozdravného programu, který obsahuje požadavky v oblasti politik a má znovu nastolit udržitelný stav platební bilance a obnovit úplnou finanční soběstačnost dotčeného státu na finančních trzích. Návrh makroekonomického ozdravného programu náležitě zohledňuje doporučení určená dotčenému členskému státu podle článků 121, 126 a 148 Smlouvy, jakož i kroky tohoto státu za účelem dodržování uvedených doporučení, a zaměří se na rozšíření, posílení a prohloubení požadovaných opatření politik. Je-li dotčený členský stát členským státem, jehož měna se účastní ERM II, je třeba zohlednit závazky podle ERM II.</p> <p>[...]</p> <p>7. Komise ve spolupráci s Evropskou centrální bankou a ve vhodných případech s případně Mezinárodním měnovým fondem prostřednictvím pravidelných kontrolních misí sleduje pokrok při provádění makroekonomického ozdravného programu. Čtvrtletně o tom informuje Hospodářský a finanční výbor. Dotčený členský stát s Komisí a Evropskou centrální bankou plně spolupracuje. Zejména Komisi a Evropské centrální bance poskytuje veškeré informace, které Komise a Evropská centrální banka považují za nezbytné ke sledování programu. Dotčený členský stát má rovněž povinnosti stanovené v čl. 6 odst. 2.</p> <p>8. Komise – ve spolupráci s Evropskou centrální bankou a přihlédnutím ke stanovisku Evropské centrální banky, rozhodne-li se ECB poskytnout poradenství, a pokud možno ve vhodných případech ve spolupráci s Mezinárodním měnovým fondem – společně s dotčeným členským státem přezkoumá změny, které může být v makroekonomickém ozdravném programu dotčeného státu nutné provést. Na základě doporučení Komise Rada kvalifikovanou většinou schválí každou změnu, která má být v uvedeném programu provedena.</p>

Text navrhovaný Radou	Změny navrhované ECB (1)
<p>Článek 5</p> <p>2. Komise ve spolupráci s ECB a pokud možno s Mezinárodním měnovým fondem posoudí udržitelnost veřejného dluhu a stávající a potenciální finanční potřeby dotčeného členského státu a předá toto posouzení Hospodářskému a finančnímu výboru.“</p>	<p>Článek 5</p> <p>2. Komise ve spolupráci s ECB a pokud možno ve vhodných případech s Mezinárodním měnovým fondem posoudí udržitelnost veřejného dluhu a stávající a potenciální finanční potřeby dotčeného členského státu a předá toto posouzení Hospodářskému a finančnímu výboru.“</p>

Odůvodnění

V celém navrhovaném nařízení je nutné užívat jednotnou terminologii, aby se zamezilo jakýmkoli pochybnostem ohledně úlohy MMF. Navrhované nařízení by dále mělo být v souladu s dalšími obdobnými právními nástroji upravujícími unijní a neunijní finanční pomoc, např. s nařízením (EU) č. 407/2010, rámcovou dohodou o EFSF a Smlouvou o ESM.

Smyslem vypuštění slov „ve spolupráci s ECB“ v čl. 3 odst. 3 a 8 a vložení věty „s přihlédnutím ke stanovisku Evropské centrální banky, rozhodne-li se ECB poskytnout poradenství“ v obou těchto odstavcích, je zohlednit skutečnost, že ECB by měla být méně zapojena do přípravy ozdravných programů. Zatímco zbytek textu navrhovaného Radou přiděluje ECB úlohu, kterou lze charakterizovat jako úlohu převážně monitorovací povahy, čl. 3 odst. 3 a čl. 3 odst. 8 přisuzuje ECB roli jakožto instituce, která vytváří hospodářský ozdravný program. ECB nepovažuje za vhodné převzít takovou úlohu ve vztahu k členskému státu mimo eurozónu, jelikož za měnovou politiku takového členského státu je odpovědná příslušná národní centrální banka. ECB by proto neměla zasahovat do nezávislého rozhodování této národní centrální banky tím, že bude přispívat k hospodářskému ozdravnému programu.

Změna č. 2

Čl. 3 odst. 11 a 12

<p>„11. Pokud dotčený členský stát nemá dostatečnou administrativní kapacitu nebo čelí závažným potížím při provádění svého programu, požádá Komisi o technickou pomoc a Komise může za tímto účelem společně s členskými státy a dalšími evropskými a/nebo příslušnými mezinárodními institucemi vytvořit skupiny odborníků. Součástí technické pomoci může být ustavení zástupce s trvalým pobytem a podpůrných pracovníků, kteří by orgánům poskytovali poradenství ohledně provádění ozdravného programu.</p> <p>12. Příslušný výbor Evropského parlamentu může dotčenému členskému státu nabídnout, aby se zúčastnil výměny názorů na pokrok při provádění ozdravného programu.“</p>	<p>„11. Pokud dotčený členský stát nemá dostatečnou administrativní kapacitu nebo čelí závažným potížím při provádění svého makroekonomického ozdravného programu, požádá Komisi o technickou pomoc a Komise může za tímto účelem společně s členskými státy a dalšími evropskými a/nebo příslušnými mezinárodními institucemi vytvořit skupiny odborníků. Součástí technické pomoci může být ustavení zástupce s trvalým pobytem a podpůrných pracovníků, kteří by orgánům poskytovali poradenství ohledně provádění ozdravného programu.</p> <p>12. Příslušný výbor Evropského parlamentu může dotčenému členskému státu nabídnout, aby se zúčastnil výměny názorů na pokrok při provádění makroekonomického ozdravného programu.“</p>
---	--

Odůvodnění

Z důvodu vyloučení pochybností ohledně povahy programu, na který se odkazuje, a v zájmu jednotnosti se navrhuje uvádět „makroekonomický ozdravný program“ v celém textu navrhovaného nařízení.

Změna č. 3

Čl. 3 odst. 10

<p>„10. Nejpozději do šesti měsíců po rozhodnutí podle odstavce 9 může Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou rozhodnout o obnovení vyplácení pomoci, pokud má za to, že dotčený členský stát splňuje sjednané podmínky finanční pomoci. Pokud takovéto rozhodnutí nebylo přijato v uvedené lhůtě, k dalšímu vyplácení finanční pomoci Unie podle tohoto nařízení nedojde.“</p>	<p>„10. Nejpozději do šesti měsíců po rozhodnutí podle odstavce 9 může Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou rozhodnout o obnovení vyplácení pomoci, pokud má za to, že dotčený členský stát splňuje sjednané podmínky finanční pomoci. Pokud takovéto rozhodnutí nebylo přijato v uvedené lhůtě, k dalšímu vyplácení sjednané finanční pomoci Unie podle tohoto nařízení nedojde.“</p>
---	---

Text navrhovaný Radou	Změny navrhované ECB (1)
Odůvodnění	
<p><i>Smyslem tohoto návrhu je vyjasnit, že účelem ustanovení není zamezit přístupu k nové finanční pomoci, jež by např. mohla být nezbytná z důvodu určitého vývoje, na který nemá dotčený členský stát vliv.</i></p>	
Změna č. 4	
Čl. 4 odst. 1	
<p>„1. Přístup k předběžné podmíněné úvěrové lince je omezen na členské státy, jejichž hospodářská a finanční situace je stále v zásadě zdravá.“</p>	<p>„1. Přístup k předběžné podmíněné úvěrové lince je omezen na členské státy, jejichž hospodářská a finanční situace zůstává je stále v zásadě zdravá.“</p>
Odůvodnění	
<p><i>Smyslem navrhované změny je vyjasnit, že k předběžné podmíněné úvěrové lince mohou mít přístup pouze členské státy, jejichž situace zůstává v zásadě zdravá a v nejbližší době se nezmění. Smyslem navrhované změny je zajistit, aby odchylení se od terminologie, která byla dosud užívána v právním rámci EFSF/ESM, nebylo interpretováno jako obsahová změna.</i></p>	
Změna č. 5	
Čl. 5 odst. 5	
<p>„5. Komise a dotčený členský stát uzavřou memorandum o porozumění, v němž budou podrobně popsány podmínky spojené s úvěrovou linkou.“</p>	<p>„5. Komise a dotčený členský stát uzavřou memorandum o porozumění, v němž budou podrobně popsány podmínky spojené s úvěrovou linkou. Komise předá memorandum o porozumění Evropskému parlamentu a Radě.“</p>
Odůvodnění	
<p><i>V zájmu jednotnosti s čl. 3 odst. 6 se navrhuje, aby se memorandum o porozumění, v němž budou podrobně popsány podmínky spojené s úvěrovou linkou, předávalo Evropskému parlamentu a Radě.</i></p>	
Změna č. 6	
Čl. 11 odst. 1	
<p>„1. Dotčený členský stát s předstihem informuje Komisi o záměru čerpat prostředky ze své úvěrové linky, a to alespoň 45 kalendářních dnů předem. Podrobná pravidla se stanoví v rozhodnutí uvedeném v čl. 5 odst. 5.“</p>	<p>„1. Dotčený členský stát s předstihem informuje Komisi a ECB o záměru čerpat prostředky ze své úvěrové linky, a to alespoň 45 kalendářních dnů předem. Podrobná pravidla se stanoví v rozhodnutí uvedeném v čl. 5 odst. 5.“</p>
Odůvodnění	
<p><i>Vzhledem k tomu, že jsou ECB uloženy určité povinnosti ohledně správy úvěrů, měla by být o záměru členského státu čerpat prostředky ze své úvěrové linky informována současně s Komisí.</i></p>	
Změna č. 7	
Čl. 12 odst. 3	
<p>„3. Jakmile Rada přijme rozhodnutí o úvěru, Komise je oprávněna půjčit si finanční prostředky na kapitálových trzích nebo u finančních institucí, a to v nevhodnější dobu mezi plánovaným vyplácením s cílem optimalizovat náklady financování a udržet si na trzích pověst emitenta Unie. Finanční prostředky, které byly získány, avšak dosud nebyly vyplaceny, jsou po celou dobu uchovávány na zvláštním peněžním účtu nebo na zvláštním účtu cenných papírů, s nimiž je nakládáno v souladu s pravidly pro mimorozpočtové operace a které nesmí být použity za jiným účelem, než je poskytnutí finanční pomoci členskými státy v rámci tohoto mechanismu.“</p>	<p>„3. Jakmile Rada přijme rozhodnutí o úvěru nebo byla přijata žádost členského státu o čerpání prostředků z úvěrové linky, Komise je oprávněna půjčit si finanční prostředky na kapitálových trzích nebo u finančních institucí, a to v nevhodnější dobu mezi plánovaným vyplácením s cílem optimalizovat náklady financování a udržet si na trzích pověst emitenta Unie. Finanční prostředky, které byly získány, avšak dosud nebyly vyplaceny, jsou po celou dobu uchovávány na zvláštním peněžním účtu nebo na zvláštním účtu cenných papírů, s nimiž je nakládáno v souladu s pravidly pro mimorozpočtové operace a které nesmí být použity za jiným účelem, než je poskytnutí finanční pomoci členskými státy v rámci tohoto mechanismu.“</p>

Text navrhovaný Radou	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
-----------------------	-------------------------------------

Odůvodnění

Je nezbytné rozšířit rozsah čl. 12 odst. 3, aby bylo Komisi umožněno půjčit si finanční prostředky na kapitálových trzích nebo u finančních institucí v nevhodnější dobu v souvislosti se všemi druhy finanční pomoci, včetně případu, kdy se členský stát rozhodne čerpat prostředky ze své úvěrové linky.

Změna č. 8

Čl. 14 odst. 2 Správa úvěrů a úvěrových linek

„2. Dotčený členský stát otevře pro správu obdržené finanční pomoci Unie zvláštní účet u své národní centrální banky. Splatné částky jistiny s úrokem z úvěru rovněž převádí na účet u ECB čtrnáct pracovních dní (podle systému TARGET2) před odpovídajícím dnem jejich splatnosti.“

„2. Dotčený členský stát otevře pro správu obdržené finanční pomoci Unie zvláštní účet u své národní centrální banky. **Centrální banka dotčeného členského státu si otevře zvláštní účet u ECB. Členský stát prostřednictvím účtu otevřeného u své centrální banky** rovněž převádí splatné částky jistiny s úrokem z úvěru **nebo úvěrové linky na příslušný** účet u ECB čtrnáct pracovních dní (podle systému TARGET2) před odpovídajícím dnem jejich splatnosti.“

Odůvodnění

Vyjasňuje se, že členský stát sám účet u ECB nemá a že je to centrální banka dotčeného členského státu, která otevře účet u ECB jeho jménem. Rovněž se navrhuje vyjasnit, že správa se netýká pouze úvěrů, ale také úvěrových linek, jelikož tyto představují odlišné finanční nástroje a jako takové budou vyžadovat otevření účtu u ECB.

⁽¹⁾ Tučně je vyznačen text, který ECB navrhuje doplnit. Přeškrtnut je text, který ECB navrhuje vypustit.